

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การจาริกแสวงบุญของลูกเป็นของสติปัญญา นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย การพิจารณาว่าตนเองเป็นร่างกายหมายถึงการห้อยกลับหัว

คำถาม: ผู้คนที่มีความตระการตาของมายาจะได้รับความเคารพประเภทใด?

คำตอบ: ความเคารพที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้คนให้ความเคารพเล็กน้อยแก่ใครบางคนในวันนี้ แต่พวกเขาจะไม่เคารพผู้หนึ่งในวันพรุ่งนี้และดูถูกเขา มายาไม่เคารพต่อทุกคนและและดูถูกพวกเขาและทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์ พ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีความเคารพที่สูงส่ง

โอมซานติ พ่อทางจิตถามลูกๆ ผู้เป็นจิตวิญญาณว่า: ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ไหน? ลูกก็จะพูดว่า พวกเรากำลังนั่งอยู่ในมหาวิทยาลัยทางจิตของโลก ผู้คนเหล่านั้นไม่เข้าใจคำว่า “ทางจิต” มีมหาวิทยาลัยทางโลกอยู่มากมาย แต่ที่นี่คือมหาวิทยาลัยทางจิตเดียวเท่านั้นในโลก มีผู้สอนเพียงผู้เดียว ท่านสอนอะไรแก่ลูก? ความรู้ทางจิต ดังนั้นนี่คือมหาวิทยาลัยทางจิต พาหาลาทางจิต(สถานที่ศึกษาเล่าเรียน) ใครกำลังสอนความรู้ทางจิตแก่ลูก? เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อยู่ในเวลานี้ เพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่สอนความรู้ทางจิตแก่ลูก และเหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นครูด้วยเช่นกัน พ่อทางจิตกำลังสอนลูก โอเค แล้วจะเกิดอะไรขึ้น? ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกด้วยความรู้ทางจิตนี้ มีการก่อตั้งศาสนาเดียวและจากนั้นจะมีการทำลายล้างศาสนาอื่นๆ ทั้งหมด เวลานั้นลูกรู้ว่าการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางจิตวิญญาณนี้และศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดคืออะไร ศาสนาเดียวที่ได้มีการก่อตั้งขึ้นด้วยความรู้ทางจิตนี้ ลักษณะและนารายณ์เป็นนายของโลก นั่นก็จะเรียกว่าเป็นโลกทางจิต ลูกเรียนราชาโยคะด้วยความรู้ทางจิตนี้ อาณาจักรนั้นกำลังมีการก่อตั้งขึ้น อัจชะ มีการเชื่อมโยงอะไรกับศาสนาอื่น? ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกทำลาย เพราะเมื่อลูกกลับมารับรู้ ลูกก็ต้องการโลกใหม่ ศาสนามากมายนับไม่ถ้วนทั้งหมดจะจบสิ้นลงและมีเพียงศาสนาเดียวที่จะหลงเหลืออยู่ นั่นเรียกว่าอาณาจักรแห่งความสงบในโลก ในเวลานี้มีอาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ของความไม่สงบ และจากนั้นก็จะมียาอาณาจักรที่บริสุทธิ์ของความสงบ เวลานั้นมีศาสนามากมายจำนวนนับไม่ถ้วน มีความไม่สงบอย่างมาก ทุกคนไม่บริสุทธิ์ เป็นอาณาจักรของราวัน ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ต้องมีการละทิ้งกิเลสทั้งห้าอย่างแน่นอน ลูกจะไม่นำกิเลสเหล่านั้นไปกับลูก ดวงวิญญาณนำสันสกฤตที่ดีและไม่ดีไปกับตนเอง เวลานั้นพ่อกำลังบอกลูกถึงการกลับมารับรู้ ไม่มีความทุกข์ในโลกที่บริสุทธิ์นั้น ใครคือผู้ที่กำลังสอนความรู้ทางจิตนี้แก่ลูก? พ่อทางจิต พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด พ่อทางจิตจะสอนอะไรแก่ลูก? ความรู้ทางจิต ไม่มีความจำเป็นสำหรับหนังสือใดๆ เลย ในสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและกลับมารับรู้ ด้วยการจดจำพ่อความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก นี่คือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง คำว่า “การจาริกแสวงบุญ” นั้นดี การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นเป็นการจาริกแสวงบุญทางโลก ในขณะที่เป็นการจาริกแสวงบุญทางจิต ในการจาริกแสวงบุญนั้นลูกก็ต้องเดินด้วยเท้าและใช้มือและเท้าของลูก ที่ลูกไม่ต้องทำสิ่งใด ลูกเพียงแต่ต้องมีการจดจำระลึกถึง ลูกอาจจะท่องไว้ที่ไหนก็ตาม นั่ง,เดินไปมา แต่เพียงแต่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ไม่มีสิ่งใดยากลำบาก ลูกเพียงแต่ต้องมีการจดจำระลึกถึง นี่คือการจริงแท้ ก่อนหน้านั้นลูกก้าวไปในทางที่ผิด แทนที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกกลับพิจารณาตนเองว่าเป็นร่างกายและดังนั้นจึงเรียกว่าการห้อยกลับหัว การพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณคือการอยู่ในทิศทางที่ถูกต้อง เมื่ออัลล่าห์มา ท่านมาและทำให้ลูกบริสุทธิ์ โลกของอัลล่าห์นั้นบริสุทธิ์และโลกของราวันไม่บริสุทธิ์ ทุกคนกลับหัวกลับหางเพราะจิตสำนึกที่เป็นร่าง เวลานั้นลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเพียงครั้งเดียว ดังนั้นลูกคือลูกๆ ของอัลล่าห์ ลูกจะไม่พูดว่า “อัลล่าห์ฮู” (พระเจ้าคือ-พระเจ้านั้นอยู่จริง) ลูกนั้นจะให้สัญญาณขึ้นไปเบื้องบนด้วยนิ้วของลูกเสมอและสิ่งนี้พิสูจน์ว่าท่านคืออัลล่าห์ ดังนั้นจะต้องมีสิ่งอื่นที่แน่นอนแน่นอน นั่นคือลูกของอัลล่าห์นั้น,ผู้เป็นพ่อ พวกเราคือพี่น้อง การพูดคำว่า “อัลล่าห์ฮู” นั้นก็หมายถึงพวกเราทั้งหมดคือพ่อ นั่นก็กลายเป็นสิ่งที่ตรงกันข้าม แต่ไม่เลย! มีเพียงพ่อเดียวเท่านั้น ลูกต้องจดจำท่าน อัลล่าห์นั้นบริสุทธิ์เสมอ อัลล่าห์เองนั่งที่นั่นและสอนลูก ผู้คนสับสนอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งเล็กๆ น้อยๆ พวกเขาคลองวันเกิดของชีวา ใครให้สถานภาพนั้นกับกฤษณะ? ชีพบาบา ศรีกฤษณะคือเจ้าชายองค์แรกของสวรรค์ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้โชคของอาณาจักรแก่ผู้นี้ ศรีกฤษณะคือเจ้าชายอันดับหนึ่งของโลกใหม่ของสวรรค์ที่พ่อได้ก่อตั้งขึ้น พ่อที่นั่งที่นั่นและแสดงวิธีที่จะกลับมารับรู้แก่ลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าสวรรค์ซึ่งเรียกว่าดินแดนสุขาดี, ดินแดนของวิษณุ,เวลานี้ได้กลายเป็นอดีต และจากนั้น

ก็จะกลายเป็นอนาคต วงจรก็ยังคงหมุนต่อไปเรื่อยๆ เวลาผ่านไปเรื่อยๆ ได้รับความรู้นี้ ลูกต้องซึมซับความรู้แล้วลงใจผู้อื่นให้ซึมซับความรู้ ลูกแต่ละคนต้องกลายเป็นครู อย่าได้คิดว่าด้วยการกลายเป็นครู ลูกจะกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ ไม่เลย ด้วยการกลายเป็นครู, ลูกจะสร้างปวงประชา ยิ่งลูกให้ประโยชน์กับผู้อื่นมากมายเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นมากเท่านั้น ลูกจะมีสำนึกนั้น พ่อพูดว่า เมื่อลูกเดินทางด้วยรถไฟ ลูกสามารถอธิบายเข็มกลัดแก่ผู้คนว่า: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นผู้ปลดปล่อย ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์ ต้องมีการจดจำผู้คนมากมาย(ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา) พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า สัตว์ต่างๆ เช่น ช้าง ม้า ปลา จะเข้าลา คือการอวตาร พวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาสิ่งเหล่านั้น พวกเขาคิดว่าพระเจ้าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นั่นคือท่านอยู่ในทุกคน ที่พวกเขาควรจะป้อนอาหารแก่ทุกคน อ้อชะ หากพวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกอนุแล้วพวกเขาจะป้อนอาหารท่านได้อย่างไร? ราวกับว่าพวกเขาได้สูญเสียความเข้าใจทั้งหมดโดยสิ้นเชิง ลักษมีและนารายณ์และเทพาลา จะไม่ทำงานนี้ พวกเขา(ผู้เลื่อมใสศรัทธา)จะให้อาหารแก่คนแก่ผู้หนึ่งผู้หนึ่งๆ ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: ลูกคือนักการเมืองและนักการศาสนา ลูกรู้ว่าพวกเรา กำลังก่อตั้งศาสนา มีกองทัพที่ก่อตั้งอาณาจักร แต่ลูกนั้นแฝงตัว ของลูกคือมหาวิทยาลัยทางจิต มนุษย์ทั้งหมดในโลกก็จะทั้งศาสนาเหล่านั้นและไปบ้านของพวกเขา ดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับไป นั่นคือบ้านที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ เวลาที่ลูกกำลังศึกษาในยุคบรรจบพบกัน และจากนั้นลูกจะไปและปกครองในยุคทอง จะไม่มีศาสนาอื่นใด ได้มีการเขียนไว้ในเพลงว่า บาบา ไม่มีใครสามารถให้เราในสิ่งที่ท่านให้แก่เราได้ ท้องฟ้าและผืนดินทั้งหมดกลายเป็นของลูก ลูกได้กลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกเข้าใจสิ่งนี้ในเวลานี้ จะลืมสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเหล่านี้ในโลกใหม่ลูก สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรทุกๆ 5000 ปี และจากนั้นลูกก็สูญเสียมันไป วงจรของ 84 ชาติเกิดนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นลูกต้องศึกษาเล่าเรียน เพราะเมื่อนั้นที่ลูกจะสามารถจากไปได้ หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียน ลูกก็จะไม่สามารถไปสู่โลกใหม่ได้ มีจำนวนจำกัดที่นั่น ลูกจะไปที่นั่นและได้มาซึ่งสถานภาพตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ไม่ใช่ว่าลูกทั้งหมดเหล่านี้จะศึกษาเล่าเรียน หากทุกคนจะศึกษาเล่าเรียน พวกเขาทั้งหมดก็จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรในชาติเกิดต่อไปของเขาด้วยเช่นกัน มีจำนวนจำกัดของผู้ที่ศึกษา มีเพียงผู้ที่ไปยุคทองและยุคเงินเท่านั้นที่จะศึกษาเล่าเรียน ปวงประชามากมายของลูกก็จะถูกสร้างขึ้นมาอยู่เรื่อยๆ ผู้ที่มาจากหลังก็จะไม่สามารถเผาบาปของเขาได้ หากดวงวิญญาณนั้นเป็นดวงวิญญาณบาป พวกเขาก็จะสัมผัสกับการลงโทษและได้รับสถานภาพที่ต่ำมาก จะไม่เป็นที่ได้รับความเคารพ ผู้ที่ได้รับความเคารพของมายาในเวลานี้จะถูกดูหมิ่น นี่คือการเคารพของพระเจ้า ในขณะที่นั่นคือการเคารพที่เป็นเช่นปีศาจ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างความเคารพของพระเจ้าหรือความเคารพที่สูงส่งและความเคารพของปีศาจ พวกเราเคยเป็นผู้ที่มีเกียรติที่เป็นเช่นปีศาจและเวลานี้กำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีความเคารพที่สูงส่งอีกครั้งหนึ่ง ด้วยการมีความเคารพที่เป็นเช่นปีศาจนี้ลูกจึงกลายเป็นขอลานอย่างสมบูรณ์ นี่คือการของหนาม และดังนั้นนั่นคือความมาไ้เคารพใช่ไหม? และแล้วลูกก็กลายเป็นผู้ที่มีความเคารพอย่างมาก ราชาและราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังทำให้ลูกได้รับความเคารพอย่างสูงมาก และดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามมากเช่นกัน ทุกคนพูดว่า ฉันต้องการจะทำให้ตนเองเป็นที่เคารพอย่างสูงที่ฉันจะกลายเป็นนารายณ์จากชายธรรมดาหรือลักษมีจากหญิงธรรมดา ไม่มีใครอื่นมีความเคารพที่ยิ่งใหญ่กว่าพวกเขา ผู้คนรับฟังเรื่องราวทางศาสนาของการเปลี่ยนแปลงจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์ เรื่องราวของความเป็นอมตะและเรื่องราวของตาที่สามนั้นก็เป็นเช่นเดียวกัน เพียงในเวลาเท่านั้นที่ลูกรับฟังเรื่องราวเหล่านั้น ลูกๆ เคยเป็นนายของโลก และจากนั้นลูกก็ลงมาเรื่อยๆ ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด เวลาที่ลูกจะได้รับชาติเกิดแรก ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากในชาติเกิดแรกของลูก งามทำให้ลูกเป็นที่เคารพในขณะที่ราวันทำให้ลูกไม่เป็นที่เคารพ ด้วยการศึกษาคำสอนนี้เท่านั้นที่ลูกจะได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ไม่มีกาลล่วงถึงชื่อของราวัน เวลาที่สิ่งเหล่านี้เข้ามาในสติปัญญาของลูกๆ และนั่นก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน ลูกกลายเป็นผู้ที่รู้คิดทุกๆ วงจรในลักษณะนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก มายาทำให้ลูกทำผิด แล้วลูกก็ลืมที่จะจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พระเจ้ากำลังสอนลูก เวลาที่ท่านได้กลายเป็นครูของเรา แม้กระนั้นบางคนก็ยังคงขาดเรียนและไม่ศึกษาเล่าเรียน พวกเขามีนิสัยของการล้มลุกคลุกคลานจากประตูหนึ่งไปยังอีกประตูหนึ่ง ผู้ที่ไม่สนใจการเรียนของพวกเขาจะได้รับงาน พวกเขาทำงานซักรีด ฯลฯ ไม่จำเป็นต้องเรียน ฯลฯ สำหรับสิ่งนั้นผู้คนในธุรกิจก็กลายเป็นมหาเศรษฐี พวกเขาไม่สามารถเป็นผู้มั่งคั่งได้ด้วยการทำงาน พวกเขาได้รับค่าจ้างหรือเงินเดือนคงที่สำหรับสิ่งนั้น การศึกษาของลูกเป็นไปเพื่ออำนาจในการปกครองโลก ที่นั่นลูกพูดว่าลูกคือผู้อาศัยของบาร์ด และแล้วภายหลังลูกก็จะถูกเรียกว่านายของโลก ที่นั่นไม่มีศาสนาอื่นใด นอกจากศาสนาเทพเท่านั้น พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก และดังนั้นลูกต้องทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของท่าน อย่าได้มีวิญญูณปีศาจร้ายของกิเลสใดในตัวลูก วิญญูณปีศาจร้ายเหล่านี้เลวร้ายมาก สุขภาพของผู้ที่มีต้นหาราคะก็เฝ้าแต่เลื่อมโทรมลง พวกเขาสูญเสียพลังกำลังของเขาเอง กิเลสของต้นหาราคะนี้ทำให้พลังกำลังทั้งหมดของลูกหมดสิ้นลงอย่างสมบูรณ์ ผลที่ตามมาก็คือช่วงชีวิตของ

ลูกนั้นจะสั้นลงเรื่อยๆ ลูกกลายเป็นผู้ที่ซ่องแหวในความสุกจากการใช้ประสาทสัมผัส(โอบคิ) ผู้ที่มีต้นหรรษาจะคือผู้ที่ซ่องแหวในความสุกจากการใช้ประสาทสัมผัสและกลายเป็นผู้ที่มิโรคภัย มิมีกิเลสใดจ ที่นั่น ดั่งนั้นโยคีจึงมีสุขภาพพลานามัยที่ดีอยู่เสมอ และช่วงชีวิตของเขาคือ 150 ปี ความตายมิได้มาหาใครที่นั่นเลย พวกเขาล่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งนี้ มีการถามบุคคลนั้นว่า เขาต้องการความสุขก่อนหรือความทุกข์ก่อน มีคนบอกเขาให้ตอบว่าเขาต้องการความสุขก่อนเพราะเมื่อเขาไปสู่ความสุข ความตายจะมิมาหาเขาที่นั่น ความตายไม่สามารถแทรกตัวเข้าไปอยู่ในนั้นได้ พวกเขาได้ทำเรื่องราวทางศาสนาเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่ออธิบายว่า: มิมีความตายในดินแดนแห่งความสุข มิมีอาณาจักรของรวันที่นั่น และแล้วเมื่อลูกกลับมามิมีกิเลส ความตายก็มาหาลูก พวกเขาสั่งเรื่องราวทางศาสนามากมายเช่นนั้นที่ความตายนั้นได้พาใครบางคนไป และสิ่งนั้นสิ่งนี้ได้เกิดขึ้น มิสามารถมองเห็นความตายและมิสามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้ สิ่งเหล่านั้นเรียกว่าเรื่องเล่า มีเรื่องราวมากมายที่เป็นไปเพียงแต่ทำให้หวนหุ เวลานั้นพ่ออธิบาย: มิเคยมีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น ช่วงชีวิตของพวกเขาในนั้นยืนยาวและพวกเขาคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขานั้นเต็ม 16 องค์ และแล้วองค์นั้นก็ค่อยๆลดลงไปทีละน้อยจนกระทั่งมิมีองค์หลงเหลืออยู่เลย “ฉันปราศจากคุณธรรม ฉันมิมีคุณธรรมเลย” มิ่งค์กรของลูกๆ ที่เรียกตนเองว่า “นิรคุณ” (มิมีคุณธรรม) พวกเขาพูดว่า พวกเรามิมีคุณธรรม ทำให้พวกเรามิมีคุณธรรม! ทำให้พวกเราเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม! เวลานั้นพ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ทุกคนต้องตาย จะมิมีผู้คนมากมายนักในยุคทอง เวลานั้นมีผู้คนอยู่มากมาย ที่นั่นทารกถือกำเนิดด้วยพลังโยคะ ที่นั่นผู้คนก็เฝ้าแต่มีลูกๆ มากมาย พ่อยังคงพูดว่า จดจำพ่อ พ่อสอนลูกและลูกก็จดจำครูที่สอนลูก ลูกรู้ว่าชีพบาบากำลังสอนลูก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าท่านกำลังสอนอะไรแก่ลูก ดั่งนั้นลูกต้องมีโยคะกับพ่อและครู ความรู้ที่นั่นสูงส่งมาก นี่คือชีวิตนักเรียนสำหรับลูกๆทั้งหมดในเวลานี้ ลูกเคยเห็นมหาวิทยาลัยเช่นนั้นที่มีเด็ก,ผู้ใหญ่และคนแก่ทั้งหมดศึกษาด้วยกันไหม? เป็นเพียงในโรงเรียนเดียวเท่านั้นที่มีครูผู้เดียวสอนทุกคน และที่บราห์มาเองก็กำลังศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน เป็นความมหัศจรรย์ ชีพบาบากำลังสอนลูก บราห์มานี้ก็กำลังรับฟังด้วยเช่นกัน เด็กๆ และคนแก่ ใครๆก็สามารถศึกษาเล่าเรียนที่นั่นได้ ลูกกำลังศึกษาความรู้นี้ เวลานั้นลูกได้เริ่มที่จะสอนผู้อื่น นับวันเวลาก็สั้นลงไปเรื่อยๆ เวลานั้นลูกได้เข้าไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าวงจรของ 5000 ปีนี้ได้ผ่านไปอย่างไร เริ่มแรกมีศาสนาเดียว และเวลานี้ก็มีศาสนาอยู่มากมาย สิ่งนี้ไม่สามารถเรียกว่าอำนาจในการปกครองในเวลานี้ สิ่งนี้เรียกว่าการปกครองของประชาชนโดยประชาชน ในตอนต้นศาสนามีพลังมาก ลูกเป็นนายของทั้งโลก เวลานั้นผู้คนก็กลายเป็นผู้ที่ไร้ศาสนา พวกเขามิมีศาสนาใดๆ พวกเขทั้งหมดมีกิเลสทั้งห้าในตัวเขา พ่อที่มิมีขีดจำกัดพูดว่า ลูกๆ เวลานั้นจึงมีความอดกลั้นเพราะลูกจะอยู่ในอาณาจักรของรวันเพียงระยะเวลาสั้นเท่านั้น หากลูกศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข นี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของลูกและเฝ้าแต่ลิ้มดินแดนแห่งความทุกข์นี้ พ่อของดวงวิญญาณได้ให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูก: โอ้ ลูกๆ ทางจิต! ลูกๆ ทางจิตได้ยินสิ่งนั้นด้วยอวัยวะเหล่านี้ เมื่อลูกๆ ดวงวิญญาณสโตประธานในยุคทอง ร่างกายของลูกนั้นก็สโตประธานและขึ้นหนึ่งด้วยเช่นกัน ลูกเคยมั่งคั่งมาก เวลานั้นดูซิว่าลูกได้กลายเป็นอะไรด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน เวลากลางวันพวกเราอยู่ในสวรรค์และในเวลากลางคืนพวกเราอยู่ในนรก สิ่งนี้เรียกว่ากลางวันและกลางคืนของบราห์มาและของบราห์มิน ลูกเคยสะดุดล้มในความมืดของกลางคืนเป็นเวลา 63 ชาติเกิด ลูกเคยร่ำร้องไปทั่ว มิมีใครสามารถพบพระเจ้าได้ สิ่งนี้เรียกว่าเกมของเขาวงกต ดั่งนั้นพ่อบอกลูกเกี่ยวกับข่าวของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของทั้งโลก อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งนิสัยของการล้มลุกคลุกคลานจากประตูหนึ่งไปยังอีกประตูหนึ่ง และศึกษาคำสอนของพระเจ้าด้วยความใส่ใจ อย่าได้ขาดเรียน จงกลายเป็นครูเหมือนพ่ออย่างแน่นอน ศึกษาแล้วก็สอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน

2. รับฟังเรื่องราวที่แท้จริงของนารายณ์ที่แท้จริงและกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ลูกต้องทำให้ตัวลูกเองเป็นที่เคารพ อย่าได้รับอิทธิพลของวิญญาณปีศาจร้าย(กิเลส) และเป็นเหตุให้สูญเสียความเคารพของลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สะอาดที่ประสบความสำเร็จอย่างเต็มที่โดยการจบสิ้นทุกสิ่งในอดีตและทัศนคติในอดีต

วิธีที่ง่ายดายที่จะประสบความสำเร็จในงานรับใช้คือการมีสติปัญญาที่สะอาด มีทัศนคติที่สะอาด และมีการกระทำที่สะอาด ก่อนที่ลูกจะเริ่มงานใด ๆ ก่อนอื่นให้ตรวจสอบว่าลูกไม่ได้มีสำนึกใดๆเกี่ยวกับการกระทำที่ผ่านมาในอดีตในสติปัญญาของลูก ด้วยการมองดูดวงวิญญาณนั้นด้วยทัศนคติแบบเก่าและด้วยวิสัยทัศน์แบบเก่านั้น โดยการพุดกับดวงวิญญาณนั้นด้วยสิ่งนั้น ลูกจะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นจงบั่นทุกสิ่งในอดีตและทัศนคติในอดีตให้หมด และกลายเป็นดวงวิญญาณที่สะอาดแล้วลูกจะสามารถประสบความสำเร็จได้

คติพจน์: ผู้ที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงตนเองนั้นได้รับการประดับด้วยพวงมาลัยแห่งชัยชนะ

***** โอม ชานติ *****